

УДК 349.442/6 (477)

Т. Рахнянська, асп.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ**ЕКОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ЗЕМЕЛЬ КАПІТАЛЬНОГО БУДІВНИЦТВА**

Стаття присвячена дослідженню змісту екологічних засад правового режиму земель капітального будівництва на основі концепції сталого розвитку. Проаналізовано різні наукові підходи щодо принципів (засад) сталого природокористування, зокрема, землекористування. На основі цього запропоновані зміни до чинного містобудівного законодавства України.

Ключові слова: еколого-правові засади (принципи), правовий режим земель капітального будівництва, концепція сталого розвитку.

Сучасна екологічна ситуація в Україні та світі – це "дзеркало" процесу та результатів антропоцентричної господарської діяльності індустріального суспільства. Упродовж декількох століть саме рівень економічного розвитку країни був одним із головних показників її стабільності та благополуччя. Однак, природні та техногенні катастрофи ХХ–ХХІ ст. ст. змусили людство задуматися над тим, що саме є основою благополуччя й стабільності, оскільки беззахайне використання природних ресурсів не сприяє їх відновленню та збереженню. Враховуючи вищевикладене, одним із пріоритетних напрямків сучасної екологічної політики держави та приватного сектора економіки повинна стати екологізація господарської діяльності, особливо у сфері капітального будівництва. Зауважимо, що екологізація капітального будівництва неможлива без надання екоцентричному підходу пріоритету під час використання земельного фонду України, основу якого складають еколого-правові засади сталого природокористування.

Зазначимо, що в науковій юридичній літературі питання еколого-правових засад правового режиму земель капітального будівництва не було окремим об'єктом дослідження. Разом з тим, у науці екологічного та земельного права до проблеми принципів (засад) природокористування у своїх працях зверталися ряд вітчизняних та зарубіжних науковців, а саме: В.І. Андрейцев, Г.І. Балюк, М.М. Бринчук, Ю.Л. Власенко, А.П. Гетьман, О.Л. Дубовик, Н.Л. Ільїна, І.І. Каракаш, Т.Г. Ковальчук, О.С. Колбасов, М.І. Краснов, М.В. Краснова, О.І. Крассов, П.Ф. Кулинич, Н.Р. Малишева, А.М. Мірошніченко, В.Л. Мунтян, В.В. Носік, В.В. Петров, О.О. Погрібний, В.І. Семчик, Н.І. Титова, Ю.С. Шемшученко, М.В. Шульга та ін.

Враховуючи вищевикладене, метою даної статті є дослідження екологічних засад правового режиму земель капітального будівництва на основі концепції сталого розвитку.

У науці екологічного права проблема екологізації різних секторів економіки стала поштовхом до розроблення концепції сталого розвитку, яка визначається як "розвиток суспільства, що задовольняє потреби сучасності, але не ставить під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольнити їх життєві потреби [1, с.86]". У практичній площині ця концепція отримала поштовх після організації і проведення у 1992 р. представницької конференції ООН з проблем довкілля та розвитку в Ріо-де-Жанейро, де було прийнято ряд важливих з точки зору екології документів, серед яких, зокрема, Декларація про навколишнє середовище і розвиток та Порядок денний на ХХІ століття.

Зазначимо, що впровадження принципів (засад) сталого розвитку повинно здійснюватися послідовно у всіх сферах господарювання, включаючи і галузь капітального будівництва. В юриспруденції поняття "основні засади" зазвичай вживається синонімом терміну "принципи", тобто "вихідні ідеї, що характеризуються універсальністю, загальною значущістю, вищою імперативністю і відображають суттєві положення теорії,

вчення, науки, системи внутрішнього і міжнародного права, політичної, державної чи громадської організації [2, с.110]". У загальній теорії права принципи права "визначають зміст і спрямованість правового регулювання суспільних відносин [2, с.128]".

Отже, говорячи про основні засади сталого природокористування, матимемо на увазі принципи сталого природокористування. На наш погляд, для розуміння змісту і значення екологічних засад (принципів) сталого землекористування у сфері капітального будівництва, необхідно сформулювати дефініцію цього поняття.

Класичним є визначення В.І. Андрейцева, який розглядає принципи екологічного права через призму вихідних засад та загальнообов'язкових правил, зафіксованих в регулятивних і охоронних еколого-правових нормах, що спрямовані на досягнення мети екологічної політики України і забезпечення завдань екологічного права [3, с.22].

Розуміючи право як об'єктивне явище, яке не можна ототожнювати із писаним правом, А.М. Мірошніченко вважає, що принципи права існують об'єктивно, без суворої залежності від їх нормативно-правового закріплення, і повинні мати найвищу силу у правовій системі, навіть над текстом Конституції. На думку науковця, до якої ми приєднуємося, одним з найважливіших принципів у регулюванні земельних відносин є принцип "пріоритету вимог екологічної безпеки", який виконує роль колізійної норми: він дозволяє знімати колізії між приписами земельного законодавства, які можуть розглядатися як "екологічні вимоги", та іншими положеннями. Таким чином, як зауважує А.М. Мірошніченко, при одночасній належності земельної ділянки до кількох категорій земель у разі, коли норми про правовий режим відповідних земель вступають у колізію, слід керуватися тими положеннями, що спрямовані на забезпечення екологічної безпеки [4, с.222].

Цікавим, з нашої точки зору, є підхід литовських вчених А. Андрушкявичуса та А. Марціонаса, які розмежовують принципи екологічного права як права природного, наданого людині від народження, від принципів, закріплених в нормах екологічного права, які встановлюють основні засади природоохоронної діяльності держави, її стратегії у сфері соціально-економічних відносин. У зв'язку з цим, на думку науковців, принципи сучасного екологічного права є принципами, по-перше, на яких повинна базуватися екологічна правотворчість, а по-друге, за допомогою яких вдосконалюється чинне екологічне законодавство [5, с.83].

Також у науці екологічного права сформувалися різні підходи до класифікації принципів екологічного права. Зокрема, виділяють загальноюридичні та спеціальноюридичні принципи; галузеві, міжгалузеві [3, с.22] та підгалузеві [6, с.26] принципи; загальні та галузеві принципи [7, с.63], а також загальні принципи екологічного права, принципи державного управління охороною навколишнього природного середовища і функціонування окремих правових інститутів [8, с.37].

Оскільки екологічні засади (принципи) сталого землекористування у сфері капітального будівництва беруть свої витoki з принципів екологічного права, вважаємо, що хоча їхній зміст узгоджується з останніми, однак, не ототожнюється з ними. Насамперед, це зумовлено тим, що концепція сталого розвитку встановлює основні засади природокористування не лише з точки зору безпосередньо екологічних інтересів, але й з врахуванням економічного рівня розвитку країн та соціальних показників благополуччя населення. У цьому і полягає суть принципів сталого розвитку, які сформульовані таким чином, щоб ця концепція не була утопічною і стала підґрунтям для екологічної політики держав.

Таким чином, вважаємо, що **екологічні засади (принципи) правового режиму земель капітального будівництва** слід розглядати як вихідні ідеї (положення), закріплені в актах національного законодавства щодо реалізації природоресурсних, природоохоронних та антропоохоронних норм навколишнього середовища і розвитку у сфері прийняття еколого значимих рішень щодо надання земельної ділянки, розроблення і планування проекту капітальної забудови, її зведення, а також використання земельних ресурсів у процесі експлуатації об'єкта капітального будівництва.

В.Л. Мунтян у своїй фундаментальній праці "Правові проблеми раціонального природокористування" виокремив ряд основних принципів природокористування, серед яких, зокрема, наступні: комплексність використання природних ресурсів (врахування єдності природи та суспільства, залежність природних ресурсів один від одного та необхідність їх експлуатації з врахуванням цієї залежності й взаємодії; використання кожного природного ресурсу для задоволення комплексу різних потреб і напрямів людської діяльності тощо), ефективність природокористування (досягнення максимального ефекту з мінімальними затратами), врахування фактора природного середовища (його обов'язковість під час здійснення будь-якого впливу на природний комплекс, включаючи і діяльність органів державної влади, підприємств, установ, організацій) [9, с.21–22]. На наше переконання, ці принципи не втрачають своєї актуальності й сьогодні під час використання земельних ділянок для потреб капітальної забудови, оскільки відображають взаємозв'язок екологічних та економічних інтересів у сфері природокористування та господарювання.

Зауважимо, що на разі в науковій доктрині сформувався різні погляди вчених щодо принципів (засад), на яких повинна базуватися стратегія сталого природокористування в Україні. Так, на думку Г.І. Балюк, ресурсоекологічна стратегія соціально-економічного розвитку держави має ґрунтуватися на таких принципах: 1) незалежно від форми власності природні ресурси мають використовуватися з урахуванням інтересів нинішнього і майбутніх поколінь; подальше екстенсивне використання природних ресурсів і погіршення стану довкілля неприпустимі; 2) розвиток ринкових відносин має відбуватися з урахуванням раціонального природокористування; будь-яка господарська діяльність повинна оцінюватися з точки зору завданої шкоди природному середовищу і природним ресурсам; природні ресурси України належать всьому українському народу; 3) розвиток наукоємних природозберігаючих високотехнологічних виробництв; 4) створення правових умов, що дало б змогу громадянам брати участь у прийнятті та реалізації екологічно значущих рішень, у тому числі шляхом проведення опитувань, громадських слухань та експертиз і референдумів; реабілітація територій і акваторій, що раніше зазнали значного техногенного навантаження; 5) удосконалення освіти з питань безпеки діяльності людини на виробництві,

транспорті та побуті; обов'язкове залучення заінтересованої громадськості до експертиз проектів на об'єктах підвищеної небезпеки [1, с.90].

Б.К. Романенко зазначає, що еколого-економічну стратегію екологізації господарських рішень в будівництві повинні формувати такі принципи: еколого-економічної ефективності, тобто рішення повинні бути екологічно допустимі і економічно ефективні; свободи вибору, що передбачає свободу вибору партнерів для ділового співробітництва; передбачуваності політики (державної, регіональної, муніципальної) із розвитку будівельної галузі; рівності всіх форм власності, що передбачає однакові еколого-економічні права і обов'язки; поступовості введення в дію механізмів екологізації будівельної галузі [10, с.11].

З точки зору О.Л. Епеля, складовою частиною сталого розвитку є концепція сталого будівництва, яка повинна базуватися на наступних принципах: принцип міні-макса (досягнення максимального ефекту мінімальними засобами); ієрархічність (категорії ієрархії: місто, будинок, внутрішній простір будівлі); екологічна сумісність будівлі і людини (компенсація дисконфортності зовнішнього середовища, незалежність клімату внутрішнього середовища, біонічне конструювання); екологічна сумісність будівлі та природного середовища (структурність, компактність, спрямованість, гнучкість, інваріантність, цілісність) [11, с.9].

Зауважуємо, що в окремих державах на законодавчому рівні розроблено стратегії сталого розвитку, які покликані враховувати економічні, соціальні та екологічні інтереси та включають ряд екологічних засад (принципів) сталого розвитку. На наше переконання, ознайомлення з такими документами є корисним для вироблення вітчизняних екологічних засад стратегії сталого розвитку, оскільки одним з актуальних завдань сучасної України є створення таких умов розвитку сфери господарювання, які б гармонійно співвідносилися з екологічними вимогами збереження безпечного навколишнього природного середовища для теперішнього і майбутнього поколінь, а також із втіленням концепції сталого розвитку в Україні. Для прикладу візьмемо окремі країни Англосаксонської системи права – Великобританію та Сполучені Штати Америки.

Так, в основі сталого розвитку Великобританії лежить п'ять загальних принципів, положення яких закріплено у Стратегії сталого розвитку (2005 р.), а саме: 1) дотримання екологічних обмежень (від поваги до обмежених природних ресурсів довкілля до покращення стану навколишнього природного середовища для теперішнього і майбутнього поколінь); 2) забезпечення сильного, здорового і справедливого суспільства (задоволення різноманітних потреб теперішніх і майбутніх поколінь, сприяння особистому добробуту, соціальній згуртованості та інтеграції, а також створення рівних можливостей для всіх людей); 3) досягнення стійкої економіки (побудова сильної, стабільної та стійкої економіки, яка забезпечує процвітання і можливості для всіх, за якої тягар щодо сплати збитків навколишньому середовищу покладається на тих, хто їх завдає ("забруднювач платить"), а також діє система стимулів); 4) відповідальне використання результатів науки (розробляється і реалізується система страхування, яка враховує не лише точні дані науки, але й випадки наукової невизначеності через призму суспільних відносин); 5) сприяння ефективному управлінню (сприяння діяльності ефективним системам управління на всіх рівнях суспільства із залученням людської творчості, енергії та різноманітності) [12].

Щодо Сполучених Штатів Америки, то в цій країні на державному рівні функціонує розроблена у 2009 р. програма "Принципи сталого розвитку "Новий сталий фронт". Більшість закріплених у зазначеній програмі принципів стосуються забезпечення державної політики зі сталого розвитку. Щодо сфери господарювання, то тут діє принцип "діяльність зі сталого розвитку базується на екологічних обмеженнях". Зокрема, діяльність зі сталого розвитку включає дії, які: підтримують здатність кожного жити відповідально; підтримують стан найважливіших екосистем, що забезпечують життєдіяльність; полягають у використанні лише перероблених матеріалів і матеріалів, які здатні перероблятися; забезпечують утилізацію відходів і запобігають забрудненню довкілля [13].

На основі вищевикладеного, на наше переконання, слушною є пропозиція Г.І. Балюк, яка звертає увагу на необхідність розробки принципово нової ресурсоекологічної стратегії соціально-економічного розвитку держави загалом, конкретного регіону та області, визначення національних, регіональних і місцевих пріоритетів під час переведення економіки на модель сталого функціонування [1, с.89].

Зауважимо, що сьогодні у чинному законодавстві України вже зафіксовано основні засади (принципи) стратегії соціально-економічного розвитку, які є загальними для всіх видів природокористування під час здійснення будь-якого виду господарської діяльності. Своє нормативне закріплення вони отримали в ст. 3 Закону України "Про охорону навколишнього природного середовища", якою передбачено основні принципи охорони довкілля, які фактично за змістом відповідають принципам, встановленим Декларацією Ріо-де-Жанейро з навколишнього середовища і розвитку від 14.06.1992 р., а саме:

- пріоритетність вимог екологічної безпеки, обов'язковість додержання екологічних стандартів, нормативів та лімітів використання природних ресурсів при здійсненні господарської, управлінської та іншої діяльності (відповідає принципу 11 Декларації щодо прийняття ефективних законодавчих актів у сфері довкілля; відображуваність екологічними стандартами, а також цілями та пріоритетами господарської діяльності умов у сфері навколишнього середовища і розвитку);

- гарантування екологічно безпечного середовища для життя і здоров'я людей (відповідає принципу 1 Декларації щодо права в доброму здоров'ї і плідно трудитися в гармонії з природою);

- запобіжний характер заходів щодо охорони навколишнього природного середовища (відповідає принципам 14, 15 Декларації щодо ефективної співпраці держав з метою здійснення превентивних заходів; застосування принципу вживання заходів обережності);

- екологізація матеріального виробництва на основі комплексності рішень у питаннях охорони навколишнього природного середовища, використання та відтворення відновлюваних природних ресурсів, широкого впровадження новітніх технологій (відповідає принципу 9 Декларації щодо нарощування національного потенціалу для забезпечення сталого розвитку за рахунок поглиблення наукового розуміння, обміну науково-технічними знаннями і розширення розробки, адаптації, розповсюдження та передачі технологій, включаючи нові і передові технології);

- збереження просторової та видової різноманітності і цілісності природних об'єктів і комплексів (відповідає принципу 7 Декларації щодо збереження, захисту та відновлення чистоти і цілісності екосистеми Землі);

- науково обґрунтоване узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства на ос-

нові поєднання міждисциплінарних знань екологічних,

соціальних, природничих і технічних наук та прогнозування стану навколишнього природного середовища (відповідає принципу 9 Декларації щодо забезпечення сталого розвитку за рахунок поглиблення наукового розуміння, обміну науково-технічними знаннями і розширення розробки, адаптації, розповсюдження та передачі технологій, включаючи нові і передові технології);

➤ обов'язковість надання висновків державної еко-логічної експертизи (відповідає принципу 17 Декларації щодо оцінки екологічних наслідків у відношенні пропонованих видів діяльності, які, ймовірно, здійснювати-муть значний негативний вплив на навколишнє середовище і які повинні затверджуватися рішенням компетентного національного органу);

➤ гласність і демократизм при прийнятті рішень, реалізація яких впливає на стан навколишнього природного середовища, формування у населення екологічного світогляду (відповідає принципу 10 Декларації щодо розгляду екологічних питань найбільш ефективним чином за участі всіх заінтересованих громадян; кожна особа має право на доступ до інформації, яка стосується навколишнього середовища і перебуває у розпорядженні державних органів, а також можливість брати участь в процесах прийняття рішень);

➤ компенсація шкоди, заподіяної порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища (відповідає принципам 13, 16 Декларації щодо відповідальності за шкоду, заподіяну забрудненням та іншими видами екологічно небезпечної діяльності; обов'язку забруднювача доквітля нести витрати, пов'язані із забрудненням та компенсувати завдану шкоду);

➤ вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища на основі широкого міждержавного співробітництва (відповідає принципу 7 Декларації щодо співпраці держав у дусі глобального партнерства з метою збереження, захисту та відновлення чистоти й цілісності екосистеми Землі) та ін.

Разом з тим, серед переліку основних засад, встановлених ст. 3 Закону України "Про охорону навколишнього природного середовища", немає положення щодо до-тримання права на соціальний та економічний розвиток таким чином, щоб адекватно задовольнялися потреби теперішнього і майбутнього поколінь у сфері навколишнього середовища та розвитку (принцип 3 Декларації Ріо-де-Жанейро). У зв'язку з цим, на нашу думку, ст. 3 Закону України "Про охорону навколишнього природного середовища" потрібно доповнити положенням про те, що використання природних ресурсів незалежно від форми власності та виду господарської діяльності повинно здійснюватися таким чином, щоб забезпечувалися потреби теперішнього і майбутнього поколінь.

Щодо такого виду господарювання, як капітальне будівництво, на наше переконання, використання земельних ресурсів для вказаної мети повинно ґрунтуватися на засадах, передбачених Розділом II "Збереження і раціональне використання ресурсів з метою розвитку" Порядку денного на XXI століття, якими має бути доповнений Розділ I "Загальні положення" Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності", а саме:

1) *нормативне регулювання використання земельних ресурсів на комплексній основі* (тобто, враховуючи екологічні, економічні й соціальні

інтереси теперішнього та майбутнього поколінь);

2) *інтегрований підхід до управління використання земельних ресурсів* (інституційна та функціональна складові управлінської діяльності як взаємопов'язані елементи; цілісна система, в якій кожний суб'єкт забезпечує ефективне і невиснажливе використання землі в процесі реалізації функцій управління);

3) забезпечення екологічної освіченості населення (створення умов для виховання і розвитку кожного громадянина в дусі прояву активної громадської заінтересованості до питань екології та збереження екологічно безпечного стану довкілля для теперішнього і майбутнього поколінь);

4) залучення громадськості до прийняття екологічно значимих рішень в процесі здійснення господарської діяльності з капітального будівництва (починаючи від забезпечення залучення заінтересованої громадськості на нормативному рівні і завершуючи відповідною діяльністю органів державної влади та органів місцевого самоврядування на рівні реалізації норм права);

5) забезпечення гласності, доступу населення до екологічної інформації, зміцнення інформаційних систем (надавати в доступній формі екологічну інформацію всім заінтересованим громадянам, яка стосується чи може стосуватися прийняття рішення щодо здійснення діяльності з капітального будівництва; забезпечити своєчасне оповіщення населення про заплановану господарську діяльність; зміцнити інформаційні системи та системи систематичного спостереження й оцінки екологічних, економічних та соціальних даних, пов'язаних з використанням земельних ресурсів на глобальному, регіональному, національному та місцевому рівнях);

6) розвиток науково-технічного потенціалу країни (здійснення заходів для підтримки й заохочення наукових досліджень у сфері використання земельних ресурсів для забезпечення втілення стратегії з навколишнього середовища й розвитку; підготовка відповідних кадрів; фінансування заходів на втілення програм з екологічно безпечного капітального будівництва і використання земельних ресурсів);

7) забезпечення міжнародного співробітництва (розробка програм співпраці з економічно розвиненими державами з метою планування і реалізації проектів екологічно чистого капітального будівництва й забезпечення природно-просторового планування населених пунктів).

Отже, проведене дослідження дає підстави зробити наступні висновки:

(а) екологічні засади (принципи) правового режиму земель капітального будівництва – вихідні ідеї (положення), закріплені в актах національного законодавства щодо реалізації природоресурсних, природоохоронних та антропоохоронних норм навколишнього середовища і розвитку у сфері прийняття еколого значимих рішень

щодо надання земельної ділянки, розроблення і планування проекту капітальної забудови, її зведення, а також використання земельних ресурсів у процесі експлуатації об'єкта капітального будівництва;

(б) екологічні засади (принципи) правового режиму земель капітального будівництва є основою державної політики у сфері правового регулювання управління земельним фондом України та умовою здійснення капітального будівництва не лише для задоволення економічних та соціальних потреб населення, але й для збереження екологічно безпечного довкілля для життя теперішніх і майбутніх поколінь. У зв'язку з цим Розділ I "Загальні положення" Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності", на нашу думку, необхідно доповнити положеннями про принципи (засади) здійснення містобудівної діяльності.

Список використаних джерел

1. Балуєк Г. Проблеми законодавчої регламентації та реалізації в Україні екологічної складової концепції сталого розвитку // Право України: юридичний журнал. Науково-практичне фахове видання / Міністерство юстиції України; Конституційний Суд України. – Київ, 2011. – № 2. – С. 85–94.
2. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. – К.: "Укр. енцикл.", 1998. – Т. 5: П – С. – 2003. – 736 с.
3. Андрейцев В.І. Екологічне право: Курс лекцій: Навч. посіб. для юрид. фак. вузів. – К.: Вентури, 1996. – 208 с.
4. Мірошниченко А. Принципи права як джерела земельного права України // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – Юридичні науки. – 2009. – № 81. – С. 220–223.
5. А. Андрушківчус, А. Марціонас. О принципах экологического права Литвы // Экологическое право. – 2005. – № 1. – С. 82–87.
6. Ерофеев Б.В. Экологическое право. – М., 1992. – 448 с.
7. Бринчук М.М. Экологическое право (право окружающей среды): Учебник для высших юридических учебных заведений. – М.: Юристъ, 1998. – 688 с.
8. Дубовик О.Л. Экологическое право: учеб. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2007. – 688 с.
9. Мунтян Василий Лукьянович Правовые проблемы рационального природопользования: Автореф... канд. юрид. наук: 12.00.06 / Мунтян Василий Лукьянович; Харьк. юрид. ин-т. – Х., 1975. – 49 л.
10. Романенко Б.К. Врахування еколого-економічних чинників прийняття господарських рішень в будівництві: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.01 / Романенко Б.К. – Суми, 2000. – 21 с.
11. Епель О.Л. Державне регулювання житлового будівництва на основі екологічного підходу: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.03 / Епель О.Л. – Донецьк, 2012. – 19 с.
12. Guiding principles for sustainable development // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sd.defra.gov.uk/what/principles/>
13. The New Sustainable Frontier. Principles of Sustainable Development from September 2009, GSA Office of Governmentwide Policy // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://gsa.gov/sustainabledevelopment>

Надійшла до редколегії 12.03.13

Т. Рахнянская, асп.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

ЭКОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ПРАВОВОГО РЕЖИМА ЗЕМЕЛЬ КАПИТАЛЬНОГО СТРОИТЕЛЬСТВА

Статья посвящена исследованию содержания экологических основ правового режима земель капитального строительства на основе концепции устойчивого развития. Проанализированы разные научные подходы относительно принципов (основ) устойчивого природопользования, в частности, землепользования. На основании этого предложены изменения в действующее градостроительное законодательство Украины.

Ключевые слова: эколого-правовые основы (принципы), правовой режим земель капитального строительства, концепция устойчивого развития.

T. Rahnyanska, graduate student
Kyiv National Taras Shevchenko Kyiv

ECOLOGICAL PRINCIPLES OF LEGAL REGIME OF LAND CAPITAL CONSTRUCTION

Article is devoted to research the content of ecological principles of the legal regime of lands of capital construction on the basis of the concept of sustainable development. Different scientific approaches of the principles of sustainable nature use, in particular land use, are analyzed. According to this the author proposes amendments to the current urban building legislation of Ukraine.

Key words: ecological and legal principles, legal regime of lands of capital construction, concept of sustainable development.

ється відмова в прийнятті та розгляді звернення з посиланням на політичні погляди, партійну належність, стать, вік, віросповідання, національність громадянина, незнання мови

звернення". Інший при-клад – Закон України "Про доступ до публічної інформації" [15], де встановлюється, що розпорядники інформації, які володіють інформацією про особу, зобов'язані

